Lietas arhīva Nr. K71-0153-19/11
ECLI:LV:VRT:2019:0205.11300047216.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2019. gada 5.februārī

Vidzemes rajona tiesa Madonā ,
tiesnese Ilze Lazdiņa,
piedaloties prokurorei Madarai Lapai
un aizstāvei Litai Skrajānei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu /pers.B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 130. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ tīši nodarīja vieglus miesas bojājumus.

/pers. B/ 2016. gada 9. jūlijā ap plkst. 22.00 kopā ar /pers. C/ ieradās Cesvaines novadā, Cesvainē, Raiņa ielā, garāžu kooperatīvu teritorijā, lai risinātu starp /pers. D/ un /pers. C/ iepriekš radušos konfliktu. Kad /pers. B/un /pers. C/ ieradās pie /pers. D/ garāžas, /pers. D/ abus brīdināja , lai viņam netuvojas. Tā kā /pers. B/ un /pers. C/ brīdinājumu ignorēja, /pers. D/, baiļu vadīts, paņēma rokās metāla stieni. /pers. B/ izrāva metāla stieni no /pers. D/ rokām un ar nolūku nodarīt miesas bojājumus, ar to vienu reizi tīši iesita /pers. D/ pa seju, kā rezultātā cietušais nokrita zemē. Tad /pers. B/ar metāla stieni ne mazāk kā sešas reizes tīši /pers. D/ iesita pa galvu un ķermeni, nodarot vieglus miesas bojājumus - sistas brūces uzacs un pakauša rajonā, zemādas asinsizplūdumus un mīksto audu sasitumus uz sejas, labās rokas un muguras labajā pusē. Pēc tam /pers. B/ ar metāla stieni tīši vienu reizi iesita pa galvu /pers. G/, kurš bija pienācis aizstāvēt /pers. D/. /pers. B/ nodarīja cietušajam /pers. G/ vieglus miesas bojājumus - sistu brūci pakauša rajonā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

/pers. B/ savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā neatzina un izmantoja tiesības neliecināt . Līdz ar to apsūdzētā pirmstiesas procesā sniegtās liecības pārbaudītas Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturtās daļas kārtībā. /pers. B/ liecinājis, ka 2016.gada 9.jūnijā ap pulksten 18.00 viņam zvanījis /pers. C/ un lūdzis , lai aiztur zaļas krāsas džipu, jo sanācis konflikts ar tā vadītāju. Saticies Cesvaines centrā ar /pers. C/ , kura mašīnā sēdējusi viņa draudzene /pers. I/ un tajā brīdi nepazīstams vīrietis - /pers. J/. /pers. C/ no /pers. J/ uzzinājis, ka minētā džipa vadītājs bijis /pers. D/ un zvanījis viņam, lai noskaidrotu, kur pašreiz atrodas. /pers. D/ teicis, ka ir pie garāžām. /pers. J/ brīdinājis, ka /pers. D/ ir bīstams. /pers. C/ palūdzis aizbraukt līdzi uz garāžām, jo viens nejuties drošs , un gribējis, lai /pers. D/ atvainojas /pers. I/. Pie garāžām satikuši /pers. G/, kurš izņēmis no džipa bagāžnieka divas mačetes un metāla stieni un ar šiem instrumentiem gājis uz /pers. D/ garāžas pusi. Abi ar /pers. C/ gājuši aiz viņa. Līdzi nākusi arī /pers. I/. Paejot kādus 30 m, pie vienas garāžas, kurai bijušas atvērtas durvis , stāvējis /pers. D/ un teicis, ka skaitīs līdz trīs , bet , ja tuvosies, tad nositīs. Tad /pers. D/ iegājis garāžā un iznācis no tās ar metāla stieni rokās. Nekāda saruna nesanākusi, jo /pers. D/ uzreiz sitis viņam ar rokā esošo stieni, trāpot pa labo plecu. Sitot /pers. D/ pats nokritis zemē un uzkritis uz stieņa , ar kuru iepriekš vicinājies. Tajā pat laikā /pers. G/ cīnījies ar /pers. C/ , abi bijuši pieķērušies pie viena stieņa. Redzējis, ka /pers. G/ paslīd, bet nenokrīt zemē, un abi ar /pers. O/ vienlaicīgi atlaiž stieni. Ieraugot, ka /pers. G/ un /pers. D/ paņēmuši mačetes , nokliedzies: "Bēgam!". Abi ar /pers. O/ skrējuši uz mašīnām. Ievērojuši, ka /pers. D/ un /pers. G/ skrien viņiem pakaļ. Uzskatot , ka gan /pers. G/, gan /pers. D/ miesas bojājumus iespējams guvuši, nokrītot zemē. Pašam bijusi brūce uz labā pleca, bet pēc medicīniskās palīdzības negriezies (lietas 122.-123.,130.-132.lapa).

Lai gan apsūdzētais savu vainu neatzina , tiesa uzskata, ka tā ir pierādīta ar tiesas izmeklēšanā pārbaudītiem pierādījumiem.

/pers. D/ meita /pers. D/, kura lietā atzīta par cietušo liecināja, ka tēvs viņai stāstījis par 2016.gada 9.jūlijā notikušo incidentu. Pie viņa ieradušies trīs jaunieši - meitene un divi puiši, lai risinātu konfliktu, kurš noticis uz ceļa tās pašas dienas laikā. /pers. I/ ar draugu /pers. O/ paši nespējot atrisināt strīdu, nolīguši /pers. B/ ar mērķi risināt konfliktu ar dūru, spērienu, sitienu palīdzību. Arī /pers. G/, kurš centies viņas tēvu aizstāvēt, no /pers. B/ dabūjis sitienu pa galvu.

Nav strīda par to, ka 2016.gada 9.jūlijā Cesvainē, Raiņa ielas garāžu kooperatīva teritorijā notika konflikts , kurā iesaistīti /pers. D/ , /pers. G/ /pers. B/ un /pers. C/. Notikušā aculieciniece bija /pers. I/. Tāpat lietā nav šaubu par iemesliem, kuru dēļ konflikts izveidojās. Par minētajiem apstākļiem detalizēti liecinājuši gan cietušie /pers. D/ un /pers. G/, gan liecinieki /pers. C/, /pers. I/, /pers. J/.

/pers. D/ liecības tika pārbaudītas kriminālprocesa likuma 501.panta 3.punkta kārtībā, jo minētā persona ir mirusi (lietas 19.lapa). Cietušā liecības apstiprina, ka 2016. gada 9. jūlijā sākotnēji izraisījies vārdisks konflikts uz ceļa ar /pers. C/ un /pers. I/. Konflikts pēc neilga laika turpinājies Cesvainē garāžu kooperatīvu teritorijā un bijis jau saistīts ar miesas bojājumu nodarīšanu tajā iesaistītajiem. /pers. D/ norādītajā dienā remontējis /pers. G/ automašīnu /TL marka/. Tad aizbraucis uz Jēkabpili automašīnai pēc gāzes reduktora un ap pulksten 20.30 atgriezies Cesvainē un garāžās turpinājis remontēt mašīnu. Atnācis /pers. J/, nomainījuši mašīnai reduktoru un pirms pulksten 22.00 nolēmuši saremontēto automašīnu notestēt . Braucot virzienā uz Cesvaini, kādā ceļa līkumā daļēji iebraucis ceļa kreisajā pusē. Strauji braucis uz savu ceļa braukšanas pusi un mašīna noslāpusi uz ceļa nomales. Pretī braucošā automašīna - melnas krāsas /TL marka/- apstājusies, no tās izkāpis /pers. C/, ar kuru sākusies vārdu pārmaiņa, jo /pers. C/pieprasījis, lai atvainojas viņa draudzenei, kura no notikušā nobijusies. Abi ar /pers. C/ viens otram izteikuši savstarpējus apvainojumus, bet /pers. I/ to filmējusi. Strīda laikā /pers. J/ centies viņu (/pers. D/) nomierināt un konfliktu pārtraukt. /pers. C/ draudzenei neatvainojies un aizbraucis prom no notikuma vietas. /pers. J/ palicis pie jauniešiem. Atgriezies garāžās, kur atradies arī /pers. G/ . Pēc neilga laika zvanījis /pers. C/ un jautājis, kur viņš atrodas. Pateicis, ka garāžās. Tad zvanījis /pers. J/ un teicis, ka /pers. C/ sarunājis kādu paziņu un nāks viņu (/pers. D/) piekaut. Pēc neilga laika ieradušies /pers. C/, /pers.

B/ un /pers. I/. /pers. G/ izņēmis no džipa divas mačetes, iespējams arī stieni. /pers. C/ un /pers. B/ nākuši tuvāk , bet /pers. I/ nedaudz atpalikusi no viņiem un filmējusi. Teicis , ka skaitīs līdz trīs un lai jaunieši vācas prom. Viņi pieprasījuši , lai atvainojoties meitenei. Tā kā neviens no trijotnes projām negājis, tad garāžā paņēmis metāla cauruli apmēram 80 cm garu un 3 cm diametrā un ar to rokās stāvējis. Tad /pers. B/ viņam no rokām cauruli izrāvis un sācis sist ar to pa galvu. Pirmais sitiens trāpījis pa pakausi, tad sekojis sitiens uzacs rajonā. No sitieniem nokritis zemē un viņam ar kājām pa ķermeni, bet ne pa galvu, spēris /pers. C/. /pers. B/ arī gulošam viņam sitis ar cauruli. /pers. G/ tikusi pārsista galva pakauša rajonā, jo /pers. B/ arī viņam sitis ar cauruli. Uzbrucēji devušies projām tikai tad, kad /pers. G/ no mašīnas paņēmis mačetes. Izsaucis neatliekamo medicīnisko palīdzību. Abi ar /pers. G/ tikuši nogādāti Madonas slimnīcā (lietas 6.-9; 14.-16.lapas).

Cietušā /pers. G/ liecība arī apstiprina, ka notikuma dienā /pers. D/ kopā ar /pers. J/ vakarā pirms 22.00 braukuši izmēģināt viņa mašīnu, ko bijis iedevis /pers. D/ remontēt. Šo laiku atceroties, jo teicis, lai abi vēl paspēj iebraukt veikalā nopirkt cigaretes, kamēr veikals atvērts. Apmēram pēc pusstundas /pers. D/ viens atgriezies garāžās un bijis nervozs. Drīz ieraudzījis, ka ap viņa džipu grozās trīs jaunieši .Meitene filmējusi mašīnu. Tad jaunieši ieraudzījuši pie garāžas /pers. D/ un devušies pie viņa. Par konfliktu uz ceļa neko nezinājis. Arī piegājis pie garāžas, kur sākusies vārdu apmaiņa. /pers. B/ un /pers. C/ bijuši agresīvi noskaņoti, /pers. I/ to visu filmējusi. Jutis, ka briest konflikts. /pers. D/ paņēmis metāla cauruli , sakot , lai nenāk viņam klāt. Tad /pers. B/ izrāvis /pers. D/ no rokām cauruli un ar to sitis cietušajam pa visu ķermeni, bet /pers. C/ spārdījis ar kājām. Skrējis grūst nost /pers. B/ no /pers. D/, un tai momentā, kad griezis galvu atpakaļ, ieraudzījis , ka /pers. B/ atvēzējas pret viņu. Saņēmis sitienu pa pakausi un nokritis, nobrāžot rokas un ceļus. Atjēdzies un pie saprašanas nācis, kad brālis /pers. J/ atnācis uz garāžām . Tad /pers. D/ jau bijis izsaucis medicīnisko palīdzību un paziņojis policijai.

Līdzīgu notikušā izklāstu savā liecībā sniedza arī /pers. J/. Salaboto brāļa automašīnu abi ar /pers. D/ braukuši izmēģināt pirms desmitiem vakarā , jo iebraucis vēl veikalā nopirkt cigaretes. Braukuši uz Cesvaines apvedceļu , kur izveidojusies neliela avārijas situācija . Pēc notikušās vārdu pārmaiņas /pers. C/ pieprasījis atvainošanos. /pers. D/ teicis, ka neatvainosies un aizbraucis uz garāžu. Pats ar /pers. C/ palicis uz ceļa, lai izrunātu notikušo. Tad braucis ar /pers. C/ vadīto automašīnu uz Cesvaini. Pa ceļam /pers. C/ zvanījis kādam savam draugam un teicis, ka vajag apstādināt džipu, ar kuru aizbraucais /pers. D/. Cesvaines centrā izkāpis no mašīnas. Tur jau stāvējis pieminētais /pers. C/ draugs. Aizgājis uz māju un zvanījis /pers. D/, bet viņš neatbildējis, tādēļ devies uz garāžām. Pa ceļam redzējis, ka no garāžām diezgan lielā ātrumā atpakaļgaitā izgriežas /pers. C/ mašīna, aizbrauc prom. Ieraudzījis /pers. G/ un /pers. D/ ar pārsistām galvām. Cita neviena pie garāžām nebijis. Abi teikuši, ka ieradušies /pers. C/, viņa draugs un /pers. C/ draudzene un piekāvuši viņu, sitot ar metāla cauruli. /pers. G/ arī teicis, ka gājis šķirt un pats dabūjis. Mediķiem un policijai zvanījis /pers. D/.

Liecinieki /pers. I/ un /pers. C/ analogi liecināja par sākotnējā konflikta iemesliem. Abi ap plkst. 17.30 vakarā devušies uz drauga jubileju. Netālu no Cesvaines likumā pretī izbraucis apvidus auto . Lai izvairītos no sadursmes, Pēteris daļēji iebraucis grāvī. Arī džips apstājies ceļa otrā pusē un daļēji grāvī. Piebraukuši pajautāt, vai otrā mašīnā esošajiem viss kārtībā. Kristiāna sākotnēji palikusi mašīnā, bet ieraugot, ka otras automašīnas vadītājs – tagad zināmais /pers. D/ , uzvedas agresīvi, lamājas , arī izkāpusi no automašīnas un sākusi mobilajā telefonā filmēt notiekošo. Bijis redzams, ka /pers. D/ ir alkohola reibumā, tādēļ teikuši, ka sauks policiju. Blakussēdētājs - /pers. J/, pienācis un prasījis neziņot policijai, centies nomierināt /pers. D/. /pers. C/ pieprasījis , lai /pers. D/ atvainojas viņa draudzenei /pers. I/, par viņai izteiktajiem aizskarošajiem vārdiem, taču /pers. D/ turpinājis izteikt apvainojumus. Tajā momentā /pers. C/ zvanījis draugam /pers. B/ un palūdzis nobloķēt ceļu, lai /pers. D/ neaizbrauktu prom, līdz ierodas policija. /pers. B/ nepaspējis ierasties, kad /pers. D/ iedarbinājis mašīnu un viens pats aizbraucis. /pers. J/ palūdzis viņu aizvest uz Cesvaini. Pa ceļam /pers. J/ izstāstījis, ka džipa vadītājs bijis /pers. D/. Ieteicis ar viņu nekomunicēt, jo neatbildot par /pers. D/ rīcību. /pers. C/ uzstājis , ka /pers. D/ tomēr /pers. I/ jāatvainojas . /pers. J/ , saņemot soļījumu, ka tas notiks bez ziņošanas policijai , izstāstījis, ka /pers. D/ var satikt garāžās. Cesvaines centrā satikušies ar /pers. B/ , aizbraukuši uz garāžām. Abas mašīnas atstājuši pļavā pie garāžu rindu sākuma. Netālu ieraudzījuši džipu, ar kura vadītāju bijis konflikts uz ceļa.

/pers. C/ liecināja, ka abi ar /pers. B/ devušies pie mašīnas. Tajā brīdī pa pļavu viņu virzienā nācis /pers. G/, kuru tad vēl nepazinuši . Uz jautājumu, kas darāms pie viņa mašīnas, atbildējuši , ka meklē /pers. D/. /pers. G/ teicis, ka paņems no mašīnas savus darba instrumentus un aizvedīs viņus pie /pers. D/. /pers. G/ paņēmis dzelzs cauruli, divas mačetes. Gājuši uz garāžām, kur bijis /pers. D/. Nepaspējuši pat neko izrunāt, jo /pers. D/ paņēmis rokās metāla cauruli, bļāvis, lai ejot prom, ja ne - nositīs. /pers. D/ skaitījis līdz trīs un sitis /pers. B/ pa plecu , pats nokrītot zemē. Gribējis atņemt šo metāla cauruli, bet tajā brīdī uz viņa pusi meties /pers. G/, kuram arī rokās bijis metāla stienis. Sākuši cīkstēties un izrāvis stieni viņam no rokām. /pers. G/ paklupis, tad uzreiz cēlies un grābis mačeti, sācis lēnām nākt virsū. Pa to laiku arī /pers. D/ bijis piecēlies kājās, pagrābis mačeti un skrējis virsū. /pers. B/ kliedzis, ka jābēg, tādēļ skrējuši uz mašīnām, kas atradušās 50-70 metru attālumā. Pēc tam tikai ievērojis, ka /pers. I/ notiekošo filmējusi . Bēgot redzējis, ka /pers. B/ rokās ir telefons, bet nevarot apgalvot, ka viņš pa to runājis.

/pers. I/ apstiprināja, ka filmējusi notikušo . Aizejot līdz garāžu stūrim, redzējusi, ka stāv /pers. D/un /pers. G/ /pers. D/ bijis rokās metāla stienis. Viņš bļāvis: "Es skaitīšu līdz trīs, ja nē, es jūs nogalināšu!" . To paspējusi nofilmēt, tad beigusies telefonam atmiņa. Redzējusi, ka /pers. D/ vienu reizi iesitis /pers. B/ , bet pats nenoturējies kājās un nokritis. Tad viņa un puiši skrējuši uz mašīnām un braukuši uz drauga jubileju. /pers. B/ aizbraucis līdzi, tur apskatījuši viņa brūci labajā plecā . Pēc neilga laika /pers. B/ aizbraucis uz Madonu pie draudzenes /pers. N/.

Abi liecinieki apgalvoja, ka gan /pers. D/, gan /pers. G/ bijuši alkohola reibumā un konflikts uz ceļa noticis ap plkst. 17.30, bet incidents pie garāžam ap plkst.18.00. Izteica viedokli – tā kā /pers. D/ medicīnisko palīdzību izsaucis ap pulksten 22.00 , tad iespējams abi cietušie miesas bojājumus guvuši citos apstākļus, nevis kā norādīts apsūdzībā.

Lietā netiek apstrīdēta cietušajiem /pers. D/ un /pers. G/ konstatēto miesas bojājumu smaguma pakāpe , lokalizācija. No lietas 45.-46.lapā esošā eksperta atzinuma Nr. 464 redzams, ka /pers. D/ konstatēti viegli miesas bojājumi - sistas brūces uzacs un pakauša rajonā, zemādas asinsizplūdumi un mīksto audu sasitumi uz sejas, labās rokas un muguras labajā pusē. Lietas 53.lapā esošais eksperta atzinums Nr.465 apstiprina, ka /pers. G/ konstatēti viegli miesas bojājumi - sista brūce pakauša rajonā.

Apsūdzētais apšaubīja miesas bojājumu izcelsmes laiku norādot, ka konflikts pie garāžām noticis ap plkst.18.00, kā arī izteica pieņēmumu, ka cietušie miesas bojājumus guvuši nokrītot zemē, vai arī iesaistoties vēl kādā citā kautiņā.

Tiesa šos apsūdzētā apgalvojumus vērtē kā nepamatotus un sniegtus cenšoties izvairīties no krimināatbildības un soda par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. No iepriekš minētajiem eksperta atzinumiem un Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektronisko karšu datiem (lietas 39.-42.lapa) redzams, ka /pers. D/ medicīnisko palīdzību uz /adrese/ir izsaucis plkst. 22.36 . /pers. D/ un /pers. G/ nogādāti Madonas slimnīcā , kur ārsts viņus apskatījis ap plkst. 23.29. Abi mediķiem stāstījuši, ka piekauti Cesvainē pie garāžām, saņēmuši sitienus ar trubu.

Tiesas sēdē nopratinātais tiesu medicīnas eksperts /pers. L/ norādīja, ka /pers. D/ miesas bojājumi konstatēti uz dažādām ķermeņa virsmām - uzacs, pakauša rajonā, labā elkoņa , kā arī bijušas sitienu pēdas uz muguras. Tas izslēdzot iespēju, ka atzinumā minētos miesas bojājumus /pers. D/ guvis krītot. Arī par /pers. G/ konstatēto miesas bojājumu neesot pamats domāt, ka tas radies kritiena rezultātā. Brūce pakausī nevarot rasties krītot ar seju pret zemi.

Iepriekš minētais liecina, ka lietā nav pierādījumu , ka cietušie viņiem konstatētos miesas bojājumus varēja iegūt krītot.

Arī ģimenes ārste /pers. M/ liecināja , ka 2016.gada jūlijā /pers. D/ griezies pie viņas un sūdzējies par to, ka vakarā piekauts pie garāžām. Pacients neminējis nekādus citus apstākļus, kuri varētu būt par pamatu uzskatīt, ka miesas bojājumi gūti , piemēram, krītot. Papildus norādīja , ka

precīzi neatceroties , kādi /pers. D/ bijuši miesas bojājumi , bet , ja būtu konstatētas smadzeņu satricinājuma pazīmes, tad pacients tiktu sūtīts pie speciālista.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētā , kā arī /pers. C/, /pers. I/ liecības ir nepatiesas daļā par laiku, kurā notika konflikts pie garāžām . Minētās personas ir savstarpēji pazīstamas un draudzīgās attiecībās , tādēļ ieinteresēti tiesai sniegt nepatiesas liecības, norādot , ka konflikts norisinājās ap plkst.18.00.

Tāpat tiesa netic /pers. N/ liecībai . No tās redzams, ka 2016.gada 9.jūlijā viņai ar /pers. B/ bijusi norunāta tikšanās Madonā . Ap plkst.17.00 /pers. B/zvanījis, ka ir ceļā pie viņas. Tad pēc minūtēm 5-10 atzvanījis, ka būs vēlāk , jo vajagot /pers. C/ palīdzēt. Apmēram pēc stundas viņš zvanījis un skrienot klausulē bļāvis : "/pers. N/ mani sit nost" . 10-15 minūtes pēc zvana /pers. B/ ieradies Madonā. Redzējusi, ka viņam ir brūce labajā plecā un saplēsta maika. Stāstījis, ka braucis palīgā /pers. C/ un pie garāžām viņam iesists ar trubu.

Liecinieki /pers. I/ un /pers. C/ apgalvoja, ka pēc notikušā pie garāžām /pers. B/ reizē ar viņiem aizbraucis uz drauga jubileju un kādu laiku tur uzturējies. No Cesvaines līdz svinību vietai bijis jābrauc kādas 10 -15 minūtes. Ņemot vērā šos apstākļus, kā arī to, ka no Cesvaines līdz Madonai arī braukšanas laiks ir apmēram 20 minūtes, /pers. B/ nekādā gadījumā nevarēja ierasties Madonā pie /pers. N/, kā lieciniece norāda 10-15 minūtes pēc tam, kad saņēma viņa zvanu. Turklāt tiesa netic liecinieces apgalvotajam, ka /pers. B/ viņai zvanījis tieši tajā brīdī, kad bēdzis no uzbrucējiem.

Apšaubāma ir arī /pers. O/ liecība, kas neatbilst izmeklēšanā noskaidrotiem faktiem. 2016.gada 9.jūliju labi atceroties , jo tajā dienā apmeklējis /pers. P/ dzimšanas dienas ballīti , kas sākusies ap sešiem līdz septiņiem vakarā. Svinībās ar nokavēšanos ieradušies arī /pers. C/ un /pers. I/ , kuri stāstījuši par konfliktu Cesvainē . Reizē ieradies arī /pers. B/, kurš bijis jubilejā neilgu brīdi 10-15 minūtes - izstāstījis notikumu , parādījis brūci un aizbraucis. /pers. B/ teicis, ka/pers. D/esot ar stieni dzinies pakaļ, iesitis pa plecu, viņš tad esot aizstāvējies. Tiesas sēdē apsūdzētais neliecināja, ka miesas bojājumi nodarīti viņam bēgot, bet gan uzreiz, kad tuvojies cietušajam. Turklāt liecinieks nevarēja precīzi parādīt, kurā vietā konkrēti brūce /pers. B/ bijusi.

/pers. N/ un /pers. O/ ir draudzīgās attiecībās ar apsūdzēto un notikumā iesaistītajiem lieciniekiem /pers. I/ un /pers. C/. Tiesas ieskatā arī viņi sniedz nepatiesas liecības par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laiku ar mērķi, lai radītu šaubas par /pers. B/ vainīgumu.

Tiesas izmeklēšanā 501.panta 3.punkta kārtībā tika pārbaudīta liecinieka /pers. R/ liecība (lietas 82.-83.lapa). /pers. R/ liecība apstiprina faktu, ka /pers. D/ 2016.gada 9.jūlijā, braucot no Jēkabpils , pa ceļam iebraucis pie viņa Jaunkalsnavā . Tas bijis ap plkst.19.00.

Šo liecību tiesai nav pamats apšaubīt , jo tā atbilst gan cietušo stāstītajam par notikuma laiku, gan /pers. J/ liecinātajam. Turklāt tiesa ņem vērā, ka arī liecību pārbaudē uz vietas /pers. D/ un /pers. G/ liecinātais atbilst pārējām viņu sniegtajām liecībām (lietas10-13.,29.-34.lapa) Tādejādi šīs liecības savstarpēji viena otru papildina, ir konsekventas un secīgas gan pirmstiesas izmeklēšanas laikā, gan tiesas sēdē un apstiprina, ka konflikts pie garāžām noticis ap plkst.22.00. Līdz ar to tiesa netic apsūdzētā un liecinieku /pers. C/, /pers. I/, /pers. N/, /pers. O/ liecībām par to, ka konflikts norisinājies ap plkst. 18.00.

Lietas materiāliem pievienots Vidzemes rajona tiesa 2018.gada 5.aprīļa spriedums , kas stājies spēkā 2018.gada 30.oktobrī. Krimināļprocesā saistībā ar 2016.gada 9.jūlija konfliktu pie garāžām Cesvainē /pers. D/ ticis apsūdzēts pēc Krimināllikuma 132.panta - par draudiem izdarīt slepkavību , pastāvot pamatam baidīties, ka šie draudi var tikt izpildīti . Ar šo spriedumu viņš atzīts par nevainīgu un attaisnots.

No minētā nolēmuma redzams, ka /pers. D/, lai arī izteicies, ka nositīs atnākušos /pers. B/ un /pers. C/, ar šiem draudiem nav paudis reālu apņemšanos viņus noslepkavot. Apsūdzētais šos draudus ir paudis brīdinājuma formā, proti, lai /pers. B/ un /pers. C/ netuvotos viņam un dotos projām. Šie draudi ir bijuši pausti tikai attiecībā uz konkrēto mirkli, uz konkrēto situāciju. No tālākās /pers. B/ un /pers. C/ rīcības ir redzams, ka viņi nenobijās no /pers. D/ teiktā, nedevās projām, bet gluži pretēji, uzbruka /pers. D/ un, viņu aizstāvēt pienākušajam /pers. G/, un abus piekāva (lietas 216.-219.lapa).

Atbilstoši Krimināļprocesa likuma 125.panta pirmās daļas 2.punktam bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi apstākļi, ja vien krimināļprocesa gaitā netiek pierādīts pretējais - ar spēkā stājušos tiesas spriedumu vai prokurora priekšrakstu par sodu citā krimināļprocesā konstatēti fakti.

Šis tiesas nolēmums arī apstiprina tiesas izmeklēšanā noskaidroto, ka tieši /pers. B/ izrāva /pers. D/ no rokām cauruli un sita viņam, bet /pers. D/ nevienu sitienu neizdarīja. Arī /pers. G/ miesas bojājumus guva, saņemot /pers. B/ sitienu pa galvu, kad gāja aizstāvēt /pers. D/.

Lai gan apsūdzētais neatzīst, ka būtu cietušajiem tīši nodarījis miesas bojājumus, tiesa secina , ka šādi /pers. B/ apgalvojumi neatbilst lietā noskaidrotajiem faktiem. Tiesas vērtējumā lietā nepastāv jebkādas saprātīgas šaubas par to, ka /pers. D/ un /pers. G/ viņiem konstatētos miesas bojājumus būtu varējuši gūt kādos citos apstākļos, nevis /pers. B/ veikto darbību rezultātā.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ vaina apsūdzībā par vieglu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. D/ un /pers. G/ ir pierādīta pilnīgi un izdarītais noziedzīgais nodarījums ir pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas. Līdz ar to /pers. B/ ir sodāms.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.pantā noteiktajam , soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu , nosakot soda veidu , tiek ņemts vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturs un radītais kaitējums, vainīgā personība , savukārt, nosakot soda mēru, tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm *(A.Judins. Krimināsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr.11 (762), 2013.gada 19.marts, 7.lpp*).

Vērtējot noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa ņem vērā, ka krimināļprocesu pēc Krimināllikuma 130.panta otrās daļas uzsāk tikai pēc personas pieteikuma, kurai nodarīts kaitējums. Minētais dod pamatu prezumpcijai, ka sabiedrības interešu apdraudējums šāda noziedzīga nodarījuma rezultātā vērtējams kā neliels, ja salīdzina ar citiem mazāk smagiem noziegumiem, par kuriem krimināļprocess tiek veikts sabiedrības interesēs, neatkarīgi no personas gribas, kurai nodarīts kaitējums.

Noskaidrots, ka /pers. B/ iepriekš nav sodīts (lietas 136.-137.lapa). Neprecējies, apgādājamo nav. Pats norādīja, ka ir bezdarbnieks , mācās kursos.

/pers. B/ nav konstatēti atbildību mīkstinošie apstākļi, kas paredzēti Krimināllikuma 47.pantā. Vainīgajam nav konstatēti arī Krimināllikuma 48.pantā noteiktie atbildību pastiprinošie apstākļi .

Izvērtējot vainīgā personību - agrāk nav sodīts , kā arī ņemot vērā, ka viņš izdarījis mazāk smagu noziegumu, kura rezultātā paliekošas sekas nav iestājušās , tiesa pievienojas prokurores viedoklim, ka vainīgajam piemērojams piespiedu darbs, kas būs efektīvs, audzinošs un atbilstošs sods. Šāds sods dos ieguldījumu sabiedrības labā un vienlaicīgi ļaus probācijas dienestam kontrolēt /pers. B/ uzvedību un atturēs viņu no jaunu likumpārkāpumu izdarīšanas. Tādējādi tiks sasniegts krimināsoda piemērošanas mērķis - sodīt vainīgo par krimināltiesisko aizliegumu neievērošanu, ietekmēt citu cilvēku uzvedību, brīdinot par atbildību, kas seko tiesību normu neievērošanas gadījumā . Piespiedu darba piemērošana būs krimināltiesisko attiecību taisnīgs noregulējums, samērīgs ar noziedzīgā nodarījuma rezultātā radītajām sekām un taisnīgs attiecībā pret cietušajiem.

Nosakot piemērojamā soda mēru, tiesa ņem vērā, ka lietā nav konstatēts neviens apsūdzētā atbildību mīkstinošs apstāklis, kas izslēdz iespēju

piespiedu darba sodu noteikt likumā paredzētajā minimālajā apmērā, tāpat nav konstatēts arī neviens atbildību pastiprinošs apstāklis, kas būtu par pamatu bargāka soda mēra noteikšanai. Līdz ar to tiesa atzīst, ka piespiedu darba stundu skaits nosakāms pietuvināti šī soda veida vidējai robežai, bet ievērojot, ka /pers. B/ noziedzīgā nodarījuma rezultātā ir cietušas divas personas.

/pers. G/ pirmstiesas procesā pieteicis mantiskā kaitējuma kompensāciju 250,00 EUR apmērā, ko veidojot SIA "/nosaukums/ zaudētais līgums mežistrādes pakalpojumu sniegšanas jomā. Esot minētās SIA valdes loceklis un pēc piekaušanas nevarējis septiņas dienas veikt savus darba pienākumus (lietas 25.-28.lapa).

Līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai cietušais papildināja pieteikto kompensāciju un lūdza no vainīgā viņam par labu piedzīt 1500,00 EUR. Paskaidroja, ka vēlas, lai /pers. B/ atlīdzina mantisko zaudējumu - 1239,79 EUR , kas radies saistībā ar SIA "/nosaukums/" 2016.gada 7.jūlijā noslēgto, bet neizpildīto pakalpojuma līgumu. Iesniedza dokumentu - darba pieņemšanas-nodošanas akta, pakalpojuma līguma kopijas, kas apstiprinot minēto (lietas 188.-189.lapa). Līgumā norādītos darbus nebijis iespējams veikt gūtās galvas traumas dēļ. Bez tam lūdza piedzīt 60,00 EUR par advokāta izdevumiem un iesniedza advokāta A. Cimbuļa izrakstītu kvīti (lietas 187.220.-221.lapa). Pārējo kompensācijas daļu veidojot morālais kaitējums. Tātad atrēķinot no 1500 EUR pieteiktās mantiskā kaitējuma summas , nodarīto morālo kaitējumu /pers. G/ novērtējis 200,21 EUR apmērā. Cietušais paskaidroja, ka pēc gūtās traumas viņam bijuši galvas reiboņi, slikta dūša, tāpēc desmit dienas nogulējis uz gultas, jo neko fiziski nevarējis darīt. Kopumā ārstējoties pagājušas divas nedēļas, bet darba nespējas lapu neņēmis.

Arī cietusī /pers. D/ līdz tiesas izmeklēšanas uzsākšanai pieteica kaitējuma kompensāciju , lūdzot piedzīt viņas labā no vainīgās personas morālā kaitējuma kompensāciju 4000,00 apmērā, kā arī mantiskā zaudējuma kompensāciju , kas radusies maksājot advokātam A.Cimbulim par sniegto juridisko palīdzību - kopumā 460,00 EUR.

Kompensācijas pieteikumā /pers. D/ norādījusi, ka tēvs miris un viņa par cietušo atzīta ar 2018.gada 25.aprīļa lēmumu. Cietusī atsaukusies uz Kriminālprocesa likuma 350., 351.pantu , kā arī Civillikuma 1635.panta otrajā daļā noteikto . Norādījusi, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums vērsts pret /pers. D/ veselību, tādēļ morālā kaitējuma nodarīšanas fakts nav jāpierāda, bet tiesai jānosaka atlīdzība par to pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Cietusī izklāstījusi savus argumentus par morālā kaitējuma smagumu un pamatojumu kādēļ, tas būtu nosakāms pieprasītās summas apmērā (lietas 182.-183.lapa).

/pers. D/ tiesas sēdē norādīja, ka viņas tēvam bijušas sarunas ar apsūdzēto, lai samaksā 700,00 EUR, ko tētis zaudējis, neatrodoties darbā, nenopelnot naudu. Tomēr izlīgums nenoticis. Tādēļ uzturot kaitējuma kompensāciju , ko lūdzot piedzīt viņu ģimenes labā, jo mamma zaudējusi apgādnieku. Notikums pie garāžām aizsācis ļoti nepatīkamu notikumu virkni, kā rezultātā tēvam pasliktinājies veselības stāvoklis.

Tā kā /pers. B/ neatzina savu vainu , viņš neatzina arī kaitējuma kompensāciju pieteikumus .

Kriminālprocesa likuma 22.pants noteic, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Izvērtējot nosakāmo kompensāciju apmērus , tiesa ņem vērā, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 351.panta pirmās daļas nosacījumiem, cietušajam kompensācijas pieteikumā jāpamato par mantisko zaudējumu pieprasītās kompensācijas apmērs, bet kompensācijas apmērs par morālo aizskārumu un fiziskām ciešanām – tikai jānorāda.

Tiesa uzskata, ka cietušo kaitējuma kompensāciju pieteikumi ir apmierināmi daļēji. Ir apmierināmi pilnībā gan /pers. G/, gan /pers. D/ pieteikumi daļā par mantisko zaudējumu, kas radies saistībā ar izdevumiem par saņemto juridisko palīdzību. Pieteikumi šajā daļā ir pierādīti ar lietas materiāliem pievienotajām zvērināta advokāta A.Cimbuļa kvītīm, proti /pers. G/ - 60,00 EUR , /pers. D/ – 460,00 EUR .

Attiecībā par /pers. G/ pieteikto kaitējuma kompensāciju 1239,79 EUR apmērā par neiegūtiem naudas līdzekļiem pazaudētā sadarbības līguma rezultātā , tiesa uzskata, ka tā ir noraidāma. Kā redzams no iesniegtajiem dokumentiem- 2016.gada 22.jūlija darba pieņemšanas-nodošanas akta un 2016.gada 7.jūlija pakalpojuma līguma, tie slēgti ar juridisku personu SIA "/nosaukums/" nevis /pers. G/ kā fizisku personu, līdz ar to viņam nav prasījuma tiesību.

/pers. G/ pieteiktā morālā kaitējuma kompensācija ir apmierināma daļēji .

Civillikuma 1635.panta otrajā daļā ir noteikts, ka ar morālo kaitējumu jāsaprot fiziskas vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisko tiesību vai nemantisko labumu aizskārumu. Atlīdzības apmēru par morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc sava ieskata, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas. Savukārt, trešajā daļā ir noteikts, ja šā panta otrajā daļā minētā neatļautā darbība izpaudusies kā noziedzīgs nodarījums pret personas dzīvību, veselību, tikumību, dzimumneaizskaramību, brīvību, godu, cieņu vai pret ģimeni, vai nepilngadīgo, ir pieņemams, ka cietušajam šādas darbības rezultātā ir nodarīts morālais kaitējums. Citos gadījumos morālais kaitējums cietušajam ir jāpierāda.

Ar morālo kaitējumu ir jāsaprot fiziskas un/vai garīgas ciešanas, kas izraisītas ar neatļautas darbības rezultātā nodarītu cietušā nemantisku tiesību vai nemantisku labumu aizskārumu. Fiziskas ciešanas jeb sāpes tiek saistītas ar ķermeņa sāpēm, ko izraisa vardarbības pielietošana, dažāda veida fiziskas traumas, ievainojumi u.tml., un kas izpaužas kā negatīvas fiziskas sajūtas un citi slimīgi simptomi. Uz šo morālā kaitējuma elementu ir jāattiecina arī tās fiziskās ciešanas jeb sāpes, ko cietušais izjūt iegūto traumu un ievainojumu seku novēršanas procesā, atveseļošanās un rehabilitācijas gaitā.

Garīgas ciešanas tiek saistītas ar psiholoģisku diskomfortu un dažādām negatīvām emocijām, kas var izpausties kā bailes, pazemojums, kauns, dusmas, riebums, zaudējuma sajūta un skumjas, citas negatīvas emocijas vai nelabvēlīgs psiholoģiskais stāvoklis, vai arī kā nopietnākas sekas – neirozes vai citas neirotiskas reakcijas, kuras, ņemot vērā to raksturu un dziļumu, var tikt vērtētas jau arī kā psihiskas traumas. Fizisks un arī psihiskas dabas kaitējums - miesas bojājumi, sakropļošana, psihiskas dabas traucējumi - pakļaujas pierādīšanai ar medicīnisko dokumentu, dažādu ekspertīžu palīdzību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 352.panta pirmo daļu kompensācijas apmēru nosaka tiesa, izvērtējot cietušā pieteikumu un ņemot vērā 1) radīto mantiskā zaudējuma apmēru; 2) noziedzīgā nodarījuma smagumu un izdarīšanas raksturu; 3) nodarītās fiziskās ciešanas, paliekošus sakropļojumus un darbspēju zudumu; 4) morālā aizskāruma dziļumu un publiskumu; 5) psihiskas traumas.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ rīcības rezultātā nenoliedzami /pers. G/ ir nodarīts morāls kaitējums, kas saistīts gan ar fiziskajām sāpēm nodarītā miesas bojājuma dēļ, gan garīgām ciešanām , kas saistītas ar negatīvām emocijām un psiholoģisku diskomfortu. Turklāt jāņem vērā, ka miesas bojājumi cietušajam tika nodarīti aizstāvot citu cilvēku.

Tiesu praksē nav precīzu instrumentu, lai noteiktu šāda aizskāruma izraisīto ciešanu apjomu un to pārvērstu naudas izteiksmē, jo cilvēka iekšējos pārdzīvojumus izmērīt nevar. Tomēr likums ir uzlicis tiesai pienākumu lemt, kādā apmērā naudas izteiksmē ir nosakāma samaksa, kura saskaņā ar likumā definēto dotu gandarījumu par morālo aizskārumu jeb sāpēm un ciešanām.

Izvērtējot morālā aizskāruma dziļumu, tiesa uzskata, ka /pers. G/ nodarītas īslaicīgās ciešanas bez paliekošām sekām, jo lietā nav gūti apstiprinājumi, ka nodarītais miesas bojājums būtu radījis cietušajam kādas nopietnas medicīniskas indikācijas, vai radījis psihisku traumu.

Lai gan šajā kriminālprocesā tiesa konstatē morālā aizskāruma veidojošo publiskuma elementu, jo /pers. B/ miesas bojājumu /pers. G/ nodarīja citu personu klātbūtnē, jāņem vērā , ka arī klātesošie bija konfliktā iesaistītās personas. Līdz ar to konstatētajam publiskuma elementam nav izšķiroša nozīme morālā kaitējuma kompensācijas apmēra izvērtēšanā.

Nosakot morālās kaitējuma kompensācijas apmēru , jāņem vērā Augstākās tiesas veiktais pētījums par tiesu praksi par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā. Tajā norādīti vadmotīvi, lai palīdzētu tiesām noteikt morālā kaitējuma apmēru atsevišķu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas

rezultātā. Par Krimināllikuma 130.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma rezultātā radīto morālo kaitējumu rekomendēts atlīdzības apmēru noteikt līdz Ls 500, t.i. 711,44 EUR . Pētījums veikts nolūkā panākt, lai visā valstī tiesību normas par kaitējuma piedziņu tiktu piemērotas vienveidīgi, līdz ar to pētījuma rezultāti un secinājumi veido tiesu praksi un ir ņemami vērā.

Izvērtējot iepriekšminētos apstākļus, tiesa nonāk pie pārliecības, ka cietušā /pers. G/ kaitējuma kompensācijas summa par morālo aizskārumu ir nosakāma 100,00 EUR apmērā. Pēc tiesas ieskata šāda summa ir taisnīga, adekvāta aizskārumam, tā sekām, noziedzīgā nodarījuma smagumam un izdarīšanas apstākļiem, apsūdzētā personībai un spējai dot atlīdzību.

Attiecībā uz /pers. D/ pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju, tiesa uzskata , ka tā ir noraidāma turpmāk izklāstīto apsvērumu dēļ.

No Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes personu datu pārlūka informācijas redzams , ka cietušais /pers. D/ ir miris /datums/(lietas 17.lapa). Tiesa uzskata, ka tiesības uz morālā kaitējuma kompensāciju par cietušajam radīto morālo kaitējumu konkrētajā lietā atzīstamas par personisko tiesību. Ievērojot to, ka personisko tiesību subjekts – cietušais /pers. D/ ir miris , viņa personiskās tiesības uz morālā kaitējuma atlīdzināšanu izbeidzās līdz ar nāvi.

Saskaņā ar Civillikuma 704.pantu, tiesības, kas bijušas piešķirtas vienīgi mantojuma atstājēja personai, uz mantiniekiem nepāriet. Civillikuma 705.pantā noteikts, ka ar mantojuma iegūšanu uz mantinieku pāriet, līdz ar mantojuma atstājēja tiesībām, arī visas viņa saistības, izņemot personiskās. Tā kā tiesībām uz atlīdzību par morālo kaitējumu ir personisks raksturs, kas uz cietušās personas mantiniekiem nepāriet, jo ir paredzētas tikai pašai cietušajai personai, tās nevar tikt realizētas atdalīti no cietušās personas . Līdz ar to nav tiesisks pamats piedzīt no apsūdzētā /pers. D/ labā morālā kaitējuma kompensāciju .

Nav pamatots /pers. D/ apgalvojums, ka starp /pers. D/ nāvi un /pers. B/ darbībām ir cēloņsakarība, jo tādi pierādījumi kriminālprocesā nav gūti.

Tiesu medicīnas ekspertam /pers. A0/ izmaksāti ceļa izdevumi 10,67 EUR (lietas 215.lapa). Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 1.punktam tie ir procesuālie izdevumi un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā valsts labā.

Procesuālie izdevumi atbilstoši Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktam ir piedzenami tikai tajā gadījumā, ja tie netiks labprātīgi atlīdzināti 30 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Kriminālprocesa likuma 240. pants nosaka galīgo rīcību ar lietiskajiem pierādījumiem, dokumentiem, ar noziedzīgu nodarījumu saistīto mantu, kā arī citiem izņemtajiem priekšmetiem un vērtībām. Saskaņā ar minētās likuma normas pirmās daļas 1.punktu lietiskais pierādījums - CD disks ar videoierakstu , kas glabājas pie lietas materiāliem , iznīcināms kā nevērtīgs.

/pers. B/ pirmstiesas procesā nav bijis piemērotais drošības līdzeklis un tiesa neuzskata par nepieciešamu to piemērot arī līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim, jo nav pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus, vai izvairīties no sprieduma aizpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528. , 529.-531.pantu, tiesa nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 130. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu 160 (viens simts sešdesmit) stundām.

Desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās /pers. B/ pieteikties piespiedu darba izciešanai Valsts probācijas dienesta Vidzemes reģiona teritoriālās struktūrvienības Madonas nodaļā.

Līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim drošības līdzekli /pers. B/ nepiemērot.

Daļēji apmierināt lietā pieteiktās kaitējuma kompensācijas un no /pers. B/ par labu /pers. D/ piedzīt 460,00 EUR (četri simti sešdesmit *euro*) , par labu /pers. G/piedzīt 160,00 EUR (viens simts sešdesmit *euro*). Pārējā daļā kaitējuma kompensācijas noraidīt.

Piedzīt par labu valstij no /pers. B/ procesuālos izdevumus 10,67 EUR (desmit *euro* un 67 centus) par eksperta ceļa izdevumiem.

Sprieduma labprātīgai izpildei daļā par kaitējuma kompensāciju un procesuālo izdevumu samaksāšanu noteikt termiņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža. Uzlikt par pienākumu samaksu apliecinošus dokumentus nekavējoties iesniegt Vidzemes rajona tiesā Avotu ielā 8, Madonā.

Lietisko pierādījumu – CD disku, iznīcināt.

Prokurore, cietušie, pārstāvis , apsūdzētais un aizstāve 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas, var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā pēc tam, kad beidzies termiņš lūguma iesniegšanai par pilna sprieduma sastādīšanu un lūgums nav iesniegts.

Ja tiek sastādīts pilns spriedums, to var pārsūdzēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesas Krimināllietu kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Vidzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2019.gada 18.marts.

Tiesnese I.Lazdiņa